378R0851

'Αριθ. N 116/4 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 28.4.78

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 851/78 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 24ης 'Απριλίου 1978

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2114/71 «περί τῆς ἐνισχύσεως γιά τούς ἐλαιούχους σπόρους»

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2560/77([2]), καί ἰδίως τό ἄρθρο 27 παράγραφος 3,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

'Εκτιμώντας:

ὅτι ἡ 'Επιστημονική 'Επιτροπή Τροφίμων, στή γνώμη πού διατύπωσε ἀναφορικά μέ τό ἔλαιο κράμβης καί γογγύλης, συνέστησε, ἐφ' ὅσον τό ἔλαιο αὐτό χρησιμοποιεῖται πρός διατροφή, νά προτιμῶνται τύποι ἐλαίου μέ χαμηλή περιεκτικότητα σέ ἐρουκικό ὀξύ·

ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν παραγωγῶν τῆς Κοινότητος χρησιμοποιεῖ ἤδη ποικιλίες σπόρων γιά τίς καλλιέργειές τους μέ χαμηλή περιεκτικότητα σέ ἐρουκικό ὀξύ· ὅτι, προκειμένου νά παροτρυνθοῦν οἱ παραγωγοί νά προβαίνουν στή μετατροπή αὐτή, ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2114/71 τοῦ Συμβουλίου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1971 περί τῆς ἐνισχύσεως γιά τούς ἐλαιούχους σπόρους πρέπει νά τροποποιηθεῖ, περιορίζοντας, ὅσον ἀφορᾶ τήν παραγωγή πού προορίζεται γιά διατροφή, τή χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως([3]) σέ σπόρους τῶν ὁποίων ἡ περιεκτικότητα σέ ἐρουκικό ὀξύ δέν ὑπερβαίνει ἕνα ὁρισμένο ὅριο·

ὅτι, ἀφ' ἑτέρου, πρέπει νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι ἡ ἐνίσχυση καταβάλλεται γιά σπόρους μέ ὑψηλή περιεκτικότητα σέ ἐρουκικό ὀξύ, μόνον ἐφ' ὅσον προορίζονται γι' ἄλλες χρήσεις πλήν διατροφῆς·

ὅτι πρέπει νά περιορισθεῖ ἡ διάρκεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ σέ περίοδο ἀπαραίτητη γιά τήν ἐκτίμηση τῆς ἀποτελεσματικότητάς του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

'Αρθρο 1

Στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2114/71, προστίθεται ἡ κατωτέρω παράγραφος:

«Στήν περίπτωση τῶν κραμβόσπορων καί γογγυλόσπορων, ἡ ἐνίσχυση χορηγεῖται μόνο γιά σπόρους, τό ἔλαιο τῶν ὁποίων:

— ἔχει περιεκτικότητα σέ ἐρουκικό ὀξύ, ὑπολογιζομένη ἐπί τῆς συνολικῆς περιεκτικότητας σέ λιπαρά ὀξέα τῆς λιπαρῆς φάσεως, μή ὑπερβαίνουσα ποσοστό πού θά καθοριστεῖ σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 38 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ, ἤ

— προορίζεται γιά ἄλλες χρήσεις πλήν τῆς διατροφῆς ἐντός τῆς Κοινότητος, πού θά καθορισθοῦν σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στήν πρώτη περίπτωση.»

'Αρθρο 2

Τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2114/71, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«*'Αρθρο 10*

1. Τό δικαίωμα ἐνισχύσεως ἀποκτᾶται:

α) στήν περίπτωση κραμβόσπορων καί γογγυλόσπορων τῶν ὁποίων τό ἔλαιο ἔχει περιεκτικότητα σέ ἐρουκικό ὀξύ, ὑπολογιζομένη ἐπί τῆς συνολικῆς περιεκτικότητος σέ λιπαρά ὀξέα τῆς λιπαρῆς φάσεως, μή ὑπερβαίνουσα τό ποσοστό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1, καθώς καί στήν περίπτωση τῶν ἡλιανθόσπορων, κατά τή στιγμή μεταποιήσεως τῶν ἐν λόγω σπόρων γιά τήν παραγωγή ἐλαίου·

β) στήν περίπτωση τῶν κραμβόσπορων καί γογγυλόσπορων ἐκτός ἀπό ἐκείνους πού ἀναφέρονται στήν περίπτωση α) καί προορίζονται γιά ἄλλες χρήσεις πλήν διατροφῆς κατά τή στιγμή πού τό

([1]) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 303 τῆς 28.11.1977, σ. 1.
([3]) ΕΕ ἀριθ. N 222 τῆς 2.10.1971, σ. 2.

λάδι πού προέρχεται ἀπό τούς σπόρους αὐτούς φθάσει στόν προβλεπόμενο προορισμό του.

2. Ἡ ἐνίσχυση καταβάλλεται στόν κάτοχο τοῦ πιστοποιητικοῦ, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 4, στό Κράτος Μέλος στό ὁποῖο οἱ σπόροι ὑποβάλλονται σέ ἔλεγχο:

— στήν περίπτωση τῶν σπόρων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 περίπτωση α), ὅταν προσκομισθεῖ ἡ ἀπόδειξη τῆς μεταποιήσεως·

— στήν περίπτωση τῶν σπόρων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 περίπτωση β), ὅταν προσκομισθεῖ ἡ ἀπόδειξη ὅτι τό ἔλαιο ἔφθασε στόν προβλεπόμενο προορισμό.

Ἐν τούτοις, ἡ ἐνίσχυση εἶναι δυνατό νά προκαταβληθεῖ εὐθύς ὡς οἱ σπόροι ὑποβληθοῦν σέ ἔλεγχο καί ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι παρέχεται ἀσφάλεια γιά τή μεταποίησή τους.

Ἄρθρο 3

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἰσχύει ἀπό 1ης Ἰουλίου 1979 μέχρι 30ῆς Ἰουνίου 1982.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 24 Ἀπριλίου 1978

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

P. DALSAGER